

Leea-Rahela (1)

Păstorii toți s-au adunat, doar Leea mai lipsește,
Cu turma ei la adăpat, cu turma ce-o păzește.
Și-n timp ce ea venea încet cu turma însetată,
Zări un tînăr minunat, și îl privi mirată.

Cor:

Tu Leea, Rahela, o voi surori și frați,
Isus e la fîntînă, prin El sîntem salvați.

În fața ei el s-a oprit și-i pune o-ntrebare:
"Ești fata lui Laban cumva?" "Sînt fata lui cea mai mare.
Dar tu străine cine ești? de îl cunoști pe tata...
Eu nu te-am mai văzut nicicînd"- i-a zis mirată fata.

"Eu sînt a lui Isaac fecior, Rebeca-i a mea mamă."
"Tu ești rudenie cu noi, de-acum nu ni-e mai teamă."
Și s-au îmbrățișat nespuse, și-au plîns lîngă fîntînă,
Și-atunci la ei acas' l-a dus, la ei ca să rămînă.

"O Leea dragă, du-te tu, tu ești mai curajoasă".
Ba nu, Rahela, du-te tu, căci tu ești mai frumoasă."
Și-n timp ce ele se-ndemneau să facă loc la turmă,
Zăresc un tînăr minunat ce le venea din urmă.

Un tînăr minunat, frumos, ca un viteaz cu plete,
El duce turma la izvor, a celor două fete.
"Tu cine ești așa de bun, de ne ajuți, străine?"
"Eu sînt al lui Avraam nepot, și Domnul e cu mine."

Și noi aici ne-am întîlnit cu-a noastră cunoștință,
Cu-Acela care ne-a iubit, și I-am jurat credință.
Isuse Doamne, numai Tu dai piatra la o parte,
Să guste toți cei însetați, din viața fără moarte.

Amin